[1]दम्भुवन्-दम्भुवती,[A] दम्भयन्-न्ती, दिदम्भिषन्-धिप्सन्-धीप्सन्-न्ती ; —
दम्भिष्यन्-न्ती-ती, दम्भयिष्यन्-न्ती-ती, दिदम्भिषिष्यन्-धिप्सिष्यन्-
धीप्सिष्यन्-न्ती-ती ; —

[2]व्यतिदम्भुवानः, — [3]व्यतिदिदम्भिषमाणः-व्यतिधिप्समानः-व्यतिधीप्स-
मानः, दादभ्यमानः ;

व्यतिदम्भिष्यमाणः, — व्यतिदिदम्भिषिष्यमाणः-व्यतिधिप्सिष्यमाणः-
व्यतिधीप्सिष्यमोणः, दादभिष्यमाणः ;

[4]सुधप्-सुधब्-सुधबौ-सुधबः ; — —

[5]दब्धम्-दब्धः-दब्धवान्, दम्भितः, दिदम्भिषितः-धिप्सितः-धीप्सितः,
दादभितः-तवान् ;

दम्भः, सुदम्भी, [9]देभिवान्, दम्भः, दिदम्भिषुः[B]-धिप्सुः-धीप्सुः, दादम्भः ;
दम्भितव्यम्, दम्भयितव्यम्, दिदम्भिषितव्यम्-धिप्सितव्यम्-धीप्सितव्यम्,
दादभितव्यम् ;

---

1. शतरि, 'स्वादिभ्यः—' (3-1-73) इति श्नुप्रत्यये, तस्य सार्वधातुकत्वेन ङित्वाद् उपधानकारलोपे, गुणनिषेधे च, 'अचि श्नुधातु—' (6-4-77) इत्युवङि च रूपमेवम्। एवं शानजन्तेऽपि प्रक्रिया बोध्या।
2. 'कर्तरि कर्मव्यतीहारे' (1-3-14) इति शानच्। एवं सन्प्रत्ययेऽपि शानच्।
3. 'पूर्ववत् सनः' (1-3-62) इति सन्नन्तेऽपि कर्मव्यतीहारे गम्ये शानच्।
4. क्विपि, नकारलोपे, 'एकाचो बशो भष्—' (8-2-37) इति भष्भावे चर्त्वविकल्पे च रूपम्।
5. क्त्वायामिड्विकल्पनात् निष्ठायाम्, 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इतीण्निषेधः। 'झषस्तथोर्धोऽधः' (8-2-40) इति निष्ठातकारस्य धकारः। 'झलां जश् झशि' (8-4-53) इति भकारस्य बकारः।
6. लिटः क्वसौ, 'अत एकहल्मध्येऽनादेशादेर्लिटि' (6-4-120) इत्यत्र आदिग्रहणाज्ज्ञापकात् 'श्रन्थिग्रन्थिदम्भुस्वञ्जीनां लिटः कित्त्वं वा' इति व्याकरणान्तरस्थस्य वाक्यस्येहाप्याश्रयणेन लिटो वा कित्त्वम्। तेनोपधानकारलोपः। 'दम्भ एत्वमलक्षणम्। असिद्धत्वान्नलोपस्य दम्भ एत्वं न सिद्ध्यति॥' (भाष्यम् 6-4-120) इति वचनात् एत्वाभ्यासलोपौ। कित्त्वपक्षे देभिवान् इति रूपम्। कित्त्वाभावपक्षे ददम्भिवान् इति रूपमिति बोध्यम्। स्पष्टमिदं बृहच्छब्देन्दुशेखरे—(6-4-20)।

A. 'किञ्चादभ्नुवतीमिमां मम गृहानेहीति याच्ञापराम् — ॥' धा. का. 2.70.

B. 'भूयस्तं धिप्सुमाहूय राजपुत्रं दिदम्भिषुः।' भ. का. 9.33.